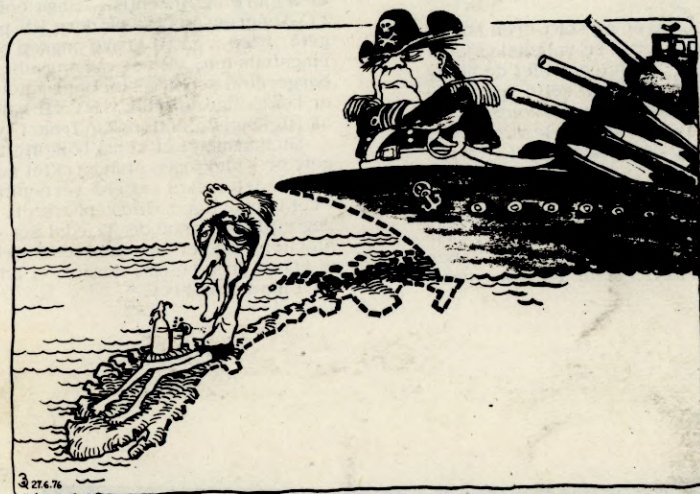

fram aug for partiet 77.

MOBILISER TIL 21.AUGUST!

LEDER:

De fleste er nå ferdige med ferien og burde være i full gang med høstens politiske oppgaver. Men til tross for at det finnes hundrevis av utvillte kommunist og progressive i byen, blåser det en heller løber bris, både i valgkampen og i mobiliseringa til de anti-imperialistiske merkedagene 21/8 og 11/9.

I løpet av våren og sommeren har vi vært i gjennom diverse valgdiskusjoner, seinest på sommerleirene blei de aktuelle motsigelsene rundt dette spørsmålet tatt opp og diskutert forholdsvis grundig. At de ikke blei lest, er tydelig når en ser det lave tempoet i valgkampen for tiden.

Nå skal jeg ikke svartmale, for det tar sjelsagt ei viss tid å samle både leger og RV-gruppene etter ferien, men jeg våger uansett å påstå at det finnes store uleste motsigelser i valgkampen.

"BOIKOTT"

For det første er det mange som står hardt på at valgkampen er av liten interesse for kommunister og progressive. At vi egentlig burde boikotte for ikke å styrke de parlamentariske illusjonene i klassen, men når vi først har vedtatt å stille, kan vi likevel boikotte mest mulig ved å la være å kjempe for å få mest mulig stemmer. Foreløpig har disse kameratene ikke skjönt at den beste måten å avsløre tyrannfjeset bak den demokratiske raska, er å gjøre det innenfra. Sammenlikn med LO-kongressen og tenk dere RV på tirget! Uten å gå til grove angrep på ytringsfriheten, vil det være umulig for borgerne å avholde stortingsmøter som er hemmelige for folk. RV vil hale all tilgjengelig rettenskap fram i lyset.

Standpunktet at vi må boikotte valg, er i slekt med standpunktet mot at kommunister skal avtjene verneplikta si i det borgerlige militærapparatet. Jeg vil bare minne om Ti 22 som avslørte "forsvaret" fra innsida bedre enn vi kunne drømme om, dersom vi lot være å gå inn i militæret.

BILDET: 14 av RVs 19 førstekandidater og en annen kandidat møttes til valgkampkonferanse i helga. Såss for disse i valgkampen — se for øvrig midtsidene. (Foto: Klassekampen)

'STEMMER'

At vi har små sjanser til å få mandat i år, skal ikke forhindre at vi legger stor vekt på å få stemmer. Et annet mål med den revolusjonære valgkampen, er nemlig å rive flest mulig vekk fra de borgerlige arbeiderpartiene og over til oss. Hvordan kan vi klare dette i et valg på en annen måte enn ved å overbevise folk om at de må slutte å stemme på DNA, SV og "NKP", og stemme på RV i stedet?

Kamerater som mener at stemmen... til folk ikke er noe å trakte etter, ser ikke at det går an å støtte den revolusjonære bevegelsen på flere nivåer. Vi skal bruke valgkampen til å rekruttere folk, og det er både bra og riktig. Men vi ønsker også støtte fra folk som ikke kjenner alle sider av vår politikk, og som ikke er enige med oss i alt. Å stemme på oss kan være det første skrittet disse folk tar i riktig retning, og mange av dem vil vi kanskje kunne rekruttere alt om noen måneder.

'SMAL'

Den andre feilaktige strømmingen i valgkampen, hevder at RV er en "smal front", ja, i virkeligheten bare et dekknavn for AKP. Og det er klart at dersom vi ikke legger oss i selen for å mobilisere folk til å stemme RV, så vil vi sjøl sørge for at fronten blir "smal". Programmet til RV er av slik karakter, at det samsvarer med interessene til hele arbeiderklassen og alle dens allierte. Om dette skal gi opphav til en bred eller "smal" front, er opp til oss og de partilause aktivistene å bestemme.

— Bruk fantasien og finn på nye metoder for å selge Klassekampen. Her har noen tatt med seg trekkspillet og sangstemmen på stand på Grønlands torg i Oslo.

METODER

Målsettinga med valgkampen er altså å få flest mulig til å stemme Rød Valgallianse. Hvilke metoder skal vi ta i bruk for å nå dette målet? På den ene sida ønsker vi å nå bredt ut, og på den andre sida ønsker vi å diskutere grundig med folk for å fjerne det som hindrer dem i å stemme RV. Dette betyr at vi må legge vekt på massepropagandaen, stands, fabrikkutdelinger, plakater o.l. Samtidig er, som alltid ellers, grundige diskusjoner mann til mann hovedmetoden for å løse motsigelsene til folk. Vi må gå på husbesøk, og i tillegg kan vi arrangere husmøter, der vi inviterer arbeidskamerater, naboer og en representant for RV, hjem til oss for å diskutere RV sin politikk.

Vi skal rive folk laus fra de borgerlige partiene, og vi må derfor legge stor vekt på å avsløre den arbeiderfiendtlige politikken deres. Tidligere blei det lansert en ide om å plage andre partiers stands og møter for å vise tydelig hva disse står for. Dette synes de fleste er litt for tøft, og vi har få erfaringer med det. Der vi har forsøkt, har vi imidlertid hatt stort hell (Tenk på Kr.f-møtet i Bergen, der dobbeltmoralen og kvinneforakten blei trukket fram i lyset.).

Nøkkelen til framgang er skoloring, at vi skaffer oss kjennskap til vår egen og andre partier sin politikk. Vet er bare uvitenhet som får oss til å frykte borgerlige politikere, og uvitenhet finnes det botemidler mot.

RV- GRUPPENE

Skal vi gå mann av huse for å mobilisere alle vi kjenner til å stemme RV? Ja, det skal vi, men vi må ikke blåse verken i planlegginga eller i de mer usikre aktivistene som ikke helt tør gå til folk på egenhånd. I det hele tatt - vi må mobilisere RV-gruppene, og drive aktiviteten vår gjennom dem.

Det er ingen ting i veien for at vi opererer flere sammen, satt opp inntil enkelte aktivister kan risikere å bli sittende hjemme, så er det utmerka å gå to og to på husbesøk.

21. AUG. + 11. SEPT.

Et annet problem som melder seg med full tyngde i disse dager, er: Hvordan skal vi kombinere valgkampen med mobiliseringa til 21/8 og 11/9? For å gi et kort og skematisk svar, så vil jeg si: Bruk valgkampen til å mobilisere til 21/8 og 11/9! Kampen mot supermaktene er en viktig del av valgkampen til RV, og vi må snarest ta 21/8 og 11/9 opp til diskusjon i gruppene for å få med de partiløse aktivistene. Gruppene må lage særegne målsettinger for hvem de skal mobilisere til demonstrasjonene og samle inn underskrifter til 21/8-annonnene. Hvis hver RV-gruppe setter seg som mål å avholde en 21/8- og en 11/9-stand hver, så er vi godt igang med markeringene.

I fjor oppsunnerte vi at det hadde eksistert ei linje som ikke brydde seg særlig om folk gikk i toget, bare de skreiv under på underskriftslista og betalte 10 kroner. Vi samle inn 11 300 underskrifter i fjor, og vi skal samle inn enda flere i år. Men vi må aldri glemme at det viktigste er å få folk i toget, og vi må bruke underskriftslista som et hjelpemiddel i mobiliseringa, ikke som et mål i seg sjøl.

Oppgavene i høst gir oss ei utmerka anledning til å vise at vi kan stå på to bein. Hovedsaken må være å planlegge nøye og trekke de partiløse revolusjonære aktivt med i arbeidet.

FRAM FOR EN SEIERRIK VALGKAMP!

MASSE KONFERANSER

Meninga med denne artikkelen er å skulle få igang valgkampen etter ferien. Erfaring viser imidlertid, at det skrevne ord ikke er nok alleine. Derfor vil det bli holdt tre massekonferanser med gruppediskusjoner i august, to for voksne og ei for ungdom. Her bør alle aktivister stille. Partikameratene må gå i spissen ved å møte fulltallig og oppfordre alle partiløse revolusjonære til å bli med. Følg med i KK om det konkrete innholdet.

Kamerater, valginnspurten nærmer seg. I denne fasen blir det avgjort hvor stor del av klassen som vil gå til revisjonistene og sosialdemokratene, og hvor mange som vil gå til oss.

- Mobiliser RV-gruppene til å skaffe mange stemmer!
- Fram for slagkraftige demonstrasjoner 21/8 og 11/9!
- Fram for en seierrik valgkamp!

Valgansvarlig.

NRK har gitt RV lillefingeren....

Kampanje for å få RV med i valgprogrammene i NRK har nådd sin første seier. RV får 20 minutters sendetid i radio og TV. NRK-ledelsen fikk se at utelukkelsen av RV fra NRK vakte avsky i vide kretser, da protestene strømmet inn både fra enkeltpersoner, fagforeninger og andre organisasjoner.

På den ene sida er det en seier at vi får delta i to programmer, og på den andre sida er det et forsøk fra borgerskapet på å slenge til oss et bein slik at det skal få fred. Men vi skal ikke gi oss!

Kravet vårt er at RV skal få full likestilling med andre partier. Vi skal ha anledning til å legge fram politikken i "Partiene svarer", i partiledersdebatten, og i andre valgprogrammer. Vi lar oss ikke avspise med 40 minutter, men vi må se dette som et resultat av at vi ikke boyde nakkene, men reiste kampen. NRK har gitt oss lillefingeren, men vi gir oss ikke før vi har hele handa.

En skulle tro at det lå mye arbeid med fynd og klem i bak resultatet. Men det rare er, at det gjør det ikke. Spesielt i Oslo har vi tatt altfor lett på oppgava. Vi har nærmest sett det som naturlig at revolu-

sjonære får irnskenka ytringsfriheten, og vi har ikke hatt den holcnirga at dette er et hårreisende overgrep som vi må slå tilbake. Likevel, etter våre små anstrengelser, har vi begynt å se resultater.

Oppmuntra av dette, må vi trappe opp kampanja. Vi må fortsette å ta opp saka i klubber og foreninger og samle inn underskrifter. Og NB!.: Vi må ikke sitte på underskriftene, men rapportere kontinuerlig til RV-kontoret slik at det til enhver tid går an å ha oversikten over kampanjas gang. Videre skal vi markere oss overfor NRK ved enhver anledning. Når det er telefonprogrammer, er det alles ansvar å ringe NRK for å stille partiene spørsmål om hvordan de stiller seg til utelukkinga av RV. I tillegg skal vi arrangere stadige punktmarkeringer under TV-sendingene, og sist, men ikke minst, vi skal lage et stort demonstrasjonstog torsdag 18. august, som vi mobiliserer til.

Vi ser at det nytter å slåss, men vi tar ikke til takke med smuler. Vi skal trappe opp NRK-kampanja, og vi gir oss ikke før RV har de samme rettighetene som de andre partiene.

Marius

Situasjonen i Chile.

Motstandskampen har økt en god del i Chile, det er de revolusjonære som leder kampen, og de gjør frangang. De revolusjonære går i spissen i motstandskomiteene, og disse komiteene mobiliserer alt fra klare revolusjonære til grunnplansmedlemmer i revisjonistpartiet. Revisjonistpartiene kommer med erklæringer i utlandet og støtter ikke motstandskomiteene. Revisjonistenes "vente og se-holdning" blir mer og mer avslørt av massene, og utviklinga viser et hvis diktaturet fortsetter, i noen år til, så vil de revolusjonære kunne ta innflytelsen i proletariatet ifra dem. ("PC", Chiles "NKP" hadde før kuppet 100 000 medlemmer!).

Men det er klart at revisjonistene ikke kommer til å vente på dette, de har nå hatt forhandlinger med det kristelig-demokratiske partiet (Partiet til Frei, de skrek or kupp under Allende) og USA om å bytte ut juntaen, lage en overgangsfase" med Frei som president uten parlament, og så etter 1 år lage valg hvor Frei ikke skal stille. Dette er ingenting annet enn å

lage et "demokratisk" ansikt utad samtidig som diktaturet fortsetter. Kampvilja til Chiles folk er stor, og Allende-tida og dens lærdommer er ferskt i minnet. Derfor kan USA - imperialistene umulig kutte ned på undertrykkinga.

Det er viktig at motstandskomiteene styrkes raskt, dette er avgjørende for hvor store illusjoner en utbytting av juntaen med Frei greier å spre. Er motstandskomiteene sterke, da greier de raskt å avsløre hvor falsk "demokratiseringa" er for en stor del av folket.

Motstandskampen retter seg i dag mot den ene supermakta USA. Dette fordi det er denne som direkte står bak juntaen, og folket ser den klart som sin viktigste fiende. PCR går mot begge supermaktene, og det er klart at det som parti forbereder massene på at Sovjet vil prøve å overta rollen til USA. Men idag er det mange som ikke ser Sovjet som fare i Chile, og hvis motstandskom. skulle rette kampen mot begge supermaktene, ville det snevre inn fronten og svekke kampen. Mange av grunnplens-

FFP's STUDIESPALTE:

Skoler dere i å avsløre firerbanden.

FFP's studiespalte bringer denne gangen et opplegg til et studiemøte om firerbanden, med utgangspunkt i artikler av dem som vi tidligere har publisert. De som ikke har an-

ledning til å ta det på et møte, kan bruke det som et opplegg til sjølsklæring - lese materialet og tenke over spørsmåla. Benytt dette opplegget til å få et sjølstendig grep om denne viktige kampen.

Artiklene til firerbanden:

Art. til Chang Chun-Chiao i Internasjonalen 1/76, side 22-29.
Art. til Yao Wen-Yuan i Materialisten 3/75, side 51-61.

Studier:

Pertiboka kap. VII
Marx: kritikken av Gotha-programmet, 3. avsn.
Mao: Om den riktige behandlingen av motsigelser i folket. Avsn. I og II, og XI og XII: (Verker i utvalg, s. 318-330 og 347-350.)
Lenin: Oppgavene til ungdomsforbundet. Bind XI, s. 217-34.
Fra ødeleggelsen av det gamle samfunnsystem til skapninga av det nye. Samme bind, side 94-97.
Det store initiativet. (kort utdrag i FFP)
Dessuten må alle sjølsagt studere artikkelen om firerbanden i Røde Fane 1-2/77.

BILDET: Soldater og offiserer fra åttende kompani i Folkets frigjøringshær kritiserer Lin Biao.

FRA LENIN:

DET STORE INITIATIVET.

(Valda verk, b.2, s.216-245. Oversatt fra svensk av red.)

For å kunne seire, for å kunne skape og befeste sosialismen, må proletariatet løse en dobbelt eller tosidig oppgave: For det første gjennom sin sjøloppofrende heroisme i kampen mot kapitalen dra med seg hele massen av arbeidende og utsugde, dra den med seg, organisere den, lede den for å styrte borgerskapet og fullstendig undertrykke enhver motstand fra dets side. For det andre lede hele massen av arbeidende og utsugde, og også alle småborgerlige sjikt, inn på den nye økonomiske oppbyggings vei, den veien som fører til at det blir skapt et nytt sosialt bånd, en ny arbeidsdisiplin, en ny organisering av arbeidet, som forener vitenskapens og den kapitalistiske teknikkens siste erfaringer med en masseomfattende sammenslutning av bevisste arbeidende mennesker som skaper en sosialistisk storproduksjon.

Den andre oppgave er vanskeligere enn den første, for den kan ikke under noen omstendigheter l ses gjennom et eneste heroisk slag, men krever den mest langvarige, den mest utrettelige, den mest påkostede heroisme i det daglige arbeidet blant massene. Men oppgava er også vesentligere enn den første. For til sjuende og sist kan den djupeste kraftkilden til seirene bli sikre, og umulige og omstøte, være det nye, høyere samfunnsmessige produktjonsmåten, at den kapitalistiske og småborgerlige produksjonen erstattes med sosialistisk storproduksjon.....s.231.

"Kommunismen er en i sammenlikning med kapitalismen høyere arbeidsproduktivitet av

frivillige, bevisste, organiserte arbeidere som benytter seg av en utviklet teknikk. De kommunistiske lørdegene (arbeiderne i Sovjet blei mobilisert til å jobbe gratis på lørdager for å styrke og fremme den sosialistiske produksjonen. Dette var etter borgerkrigene da produksjonen lå langt nede. Partiet og ungdomsforbundet gikk i spissen. Red.) er uvanlig verdifulle som: den faktiske begynnelsen til kommunismen, og dette er noe meget sjeldent, for vi befirmer oss på et nivå da "bare de første skrittene tas til cvergangen fra kapitalismen til kommunismen" (som det helt riktig heter i partiprogrammet vårt.)

Kommunismen begynner der enkle arbeidere viser en sjøloppofring og en omsorg som overviner alt for å høyne arbeidsproduktiviteten. For å beskytte hvert pud (russ. måleenhet) korn, kull, jern, og andre produkter som ikke deles ut til de arbeidende personlig og deres "nærmeste", men til de "fjernere", dvs. samfunnet som helhet, tital s oghundretalls millioner mennesker, som til en begynnelse forente seg til en sosialistisk st t, og deretter til en union av sovjetrepublikker.... Mindre svulstige fraser, mere enkelt, dagli dags omsorg for hvert pud korn, hvert pud kull, mere omsorg for at disse for den sultende arbeideren og bonden kledd i filler så nødvendige pud korn og pud kull bringe fram, ikke med forretningsmetoder, ikke på kapitalistisk vis, men gjennom bevisst, frivillig, oppofrende heroisk arbeid av enkle arbeidende mennesker, slike som gruvarbeiderne og jernbanearbeiderne ved Moskva-Kezanbanan..... s.236-237.

Spørsmål:

1. Betydning a av den sosialistiske produksjonen. Sett prinsipp-programmet og Lenin opp mot Chang Chun-Ciao. Hvilken rolle spiller produksjonen under sosialismen? Hvilken rolle spiller den for utviklinga mot kommunismen?

2. Hva er grunnlaget for klassekampen under sosialismen? Diskuter "borgerlig rett" slik Yao Wen-Yuan bruker det i forhold til prinsippprogrammet og Marx.

3. Åssen foregår underkuinga av borgerskapet under sosialismen? Sett Mao og prinsippprogrammet opp mot Chang Chun-Chiao.

FFP-red. ber om å få referater og kommentarer fra de som gjennomfører dette, enten det er som sjølstudier eller som studierøter. Gjærne innlegg til FFP og!

STUDIESPALTA: _____

REVOLUSJONÆRT FAGFORENINGSARBEID OG TARIFFOPPGJØRET -78.

For at vi skal nå breitt ut i vårt faglige arbeid, er spørsmålet om planlegging et nøkkelford. Plan er også viktig for å kunne oppsumere og korrigere feil fra tidligere.

"Når vi setter opp planer, behandler saker eller tenker over problemer, må vi gå ut fra det faktum at Kira har en befolkning på 600 millioner mennesker, og vi må aldri glemme det. Hvorfor legger vi vekt på dette? Er det mulig at det finnes noen som ennå ikke er oppmerksom på at vi har en befolkning på 600 millioner mennesker? Jo da, alle veit det, men når det kommer til stykket er det noen som glemmer det helt og handler som om de mente at jo færre mennesker, jo mindre krets, jo bedre. De som har denne "lille krets"-mentaliteten, går imot den tanken å sette alle positive faktorer i sving, å komme overens med alle det går an å komme overens med, og å gjøre alt som er mulig for å vende negative faktorer om til positive, for å tjene den store saken å bygge et sosialistisk samfunn." (Mao: Skr. i utv. s.338)

Før vi kan legge planer må vi altså vite hvem vi planlegger for og hva som er målet med planlegginga. Dersom vi ikke gjør dette, ender vi ofte opp med å legge planer for oss sjøl og våre nærmeste, og vi tar lite hensyn til de breie lag av massene.

En forutsetning for at vi skal kunne legge planer er at vi har undersøkt problemene.

"Har du et problem du ikke kan løse? Nåvel, gå ned og undersøk de nåværende fakta og dets forhistorie! Når du har undersøkt problemet grundig, vil du vite hvordan det skal løses. Man kommer alltid fram til slutninger etter en undersøkelse, og ikke før. Bare en dumskalle bryr hjernen sin alene eller sammen med en gruppe for å "finne en løsning" eller få "fram en ide" uten først å ha foretatt noen undersøkelser. Det må understrekes

at dette umulig kan føre til noen effektiv løsning eller gode ideer. M.a.o., han kommer uungåelig fram til en feilaktig løsning eller en feilaktig ide." (Mao: Skr. i utv. s. 30)

Å ivareta og reise massenes daglige behov og kampsaker er en forutsetning for å kunne drive revolusjonært fagforeningsarbeid.

"Kan vi lykkes i å slå fienden dersom vi bare mobiliserer folket til å fortsette krigen og ikke gjøre noe annet? Selvsagt ikke. Hvis vi vil vinne, må vi gjøre en god del mer. Vi må lede bondenes kamp for jord og fordele jord til dem, høyne arbeidssentusiasmen deres og øke jordbruksproduksjonen, verne om arbeidernes interesser, opprette ko-operativer, utvikle handelen med områdene utenfor og løse de problemene som massene står overfor - mat, husrom og klær, brensel, ris, matolje og salt, sykdom og hygiene, og ekteskap. Kort sagt alle de praktiske problemene i massenes daglige liv bør ha krav på vår oppmerksomhet. Hvis vi tar oss av disse problemene, løser dem og tilfredsstiller massenes behov, blir vi virkelige organisatorer av massenes velferd, og de vil sikkert og visst samle seg om oss og gi oss sin varme støtte. Kamerater, vil vi da være i stand til å få dem til å reise seg for å ta del i den revolusjonære krigen? Ja, visst vil vi det." (Mao: Skr. i utv. s. 38)

Vi må avvise snever økonomistisk tankegang og drive med allsidige politiske avsløringer.

"Derfor er det slik at hvor nye vi enn prøver å gi den økonomiske kampen sjøl en politisk karakter, vil vi aldri bli i stand til å utvikle den politiske bevissheten til arbeiderne (til det nivå den sosialdemokratiske bevegelse har) ved å holde oss innfor ramma med økonomisk kamp, for den ramma er for snever." (Lenin: Hva må gjøres s. 91)

"Vi sosialdemokrater vil organisere disse landsomfattende avsløringene og alle spørsmål som blir reist gjennom agitasjonen vil bli forklart i en gjennomført sosialdemokratisk ånd, uten noen innrømmelser til forvrengningene av marxismen, enten de er overlagte eller uoverlagte. Den allsidige politiske agitasjonen kommer til å bli ført av et parti som samler å en udelelig helhet angrepet på regjeringa i hele folkets navn, den revolusjonære opplæringa av proletariatet og sikringa av dets politiske sjølstendighet, rettleiinga av den økonomiske kampen til arbeiderklassen og utnyttirga av alle de spontane konfliktene som oppstår mellom proletariatet og utbytterne og driver et økende antall fra proletariatet over til leiren vår."

(Lenin: Hva må gjøres s. 102-103)

"For det første. Ei allmenn økning av lønnsnivået vil føre til et fall i den almenne profittraten, men stort sett ikke virke inn på vareprisen.

For det andre. Den almenne tendens i den kapitalistiske produksjonen er ikke å heve, men å senke det gjennomsnittlige lønnsnivået.

For det tredje. Fagforeninger gjør godt arbeid som sentre for motstand mot overgrep fra kapitalen. De svikter delvis når de bruker makta si uklokt. De svikter helt når de begrenser seg til geriljakrig mot virkningene av det bestående systemet, i stedet for

samtidig å prøve å forandre det, i stedet for å bruke de organiserte kreftene sine som en hevstang for den endelige frigjøringa av arbeiderklassen, det vil si den endelige avskaffinga av lønssystemet." (Marx: Lønn, pris og profit)

Spørsmål til diskusjon:

1. Diskuter viktigheten av planlegging for å vite hvem vi innretter oss på, for å kunne oppsummere tendenser og korrigerende feil, og for å kunne sette i verk høvelige tiltak. Vurder kritisk deres egen erfaring med planlegging.
2. Diskuter påstanden om at det å ivareta massenes daglige behov er en forutsetning for å kunne mobilisere dem kampen for den sosialistiske revolusjon. Diskuter egne erfaringer med kampen for massenes velferd. Bruk eksempler fra forrige årsmøte i foreninga og fra den lokale kampen på arbeidsplassene.
3. Diskuter påstanden om at ei linje for bare å ta utgangspunkt i økonomisk kamp ikke er ei linje for seier i den økonomiske kampen, men forverring fordi ingen økonomisk kamp kan ses uavhengig fra samfunnet for øvrig. Vurder egen praksis kritisk med henblikk på økonomistiske feil.

Studier:

Mao: Skr. i Utv.: Sørg for massenes velferd
Feste oppmerksomhet på metodene for arbeid.
Altomfattende planlegg.
og høvelige tiltak(s.338)

Lenin: Hva må gjøres: Arbeiderklassen som kjempende fortropp for demokratiet (s.90)

Marx: Hefte om Lønn, pris og profit.
(Utdrag i AKP's studiebok trinn 2)

Hefte: "Streik" Om økonomisk og politisk kamp."

Oslo ligg godt an i verve- kampanjen for LENIN-SERIEN

Som de ser av Klassekampen har Oslo snart nådd 50% av målsettinga si i Lenin-kampanjen. Dette er ikkje noko grunn til å liggje på latsida i denne saka. Oslo-tala har ikkje auka særleg snøgt i det siste. Storparten av abonnentane vart verve før 1.mai. Mange vart verve på festen i Konserthuset, ein god del på stormøte i DNS i april.

De kan les om kampanjen i nummeret av TF for denne månaden. Eg skal ikkje ta det som står der oppatt. Eg skal berre minne om at serien ikkje er laga "for partiet". Han er laga som ei standardutgåve av Lenin for alle som vil verta kjende med det Lenin skreiv. Det er inga neirng i å slå seg til ro med å verve den inste kretsen. Gå aktivt på folk av ulike slag. Freist og å spørje folk som reknar seg som revolusjonære eller sosialistar på ei eller anna vis, men som ikkje står oss direkte. Det er viktig å få roynsler for kven vi kan nå med dette arbeidet. Hugs på at Lenin-serien ikkje er eit eirestående tiltak. Forlaget Oktober kjem til å gje ut slike "Verk i utval" av alle klassikarane i åra framover.

Lenin-abonnementskampanjen er ei investering vi gjer no for framtida. Vi vil ha Lenin-bibliotek til mange folk av ulike slag no. Dei vil bli svært verdfulle "ammunisjonsdepot" i mange slags kampar, både praktiske dagskampar og teoretiske og politiske oppgjer med revisjonistiske straumdrag eller partikleyvlar. Er bøkene ute no, vil vi kunne vise mange folk til Lenin-verk frå heile levetida hans når vi treng det, og dei vil ha dei tilgjengelege. Vi må og sjå i auge at tidt idag gjev oss eit sjeldent høve til å spreie slik litteratur legalt i masseomfang. Som revolusjonære veit vi at marxist-leninistisk litteratur vil bli forbode når klassekampen skjerper seg slik at borgerskapet kastar den demokratiske havnen.

Gjer opp med sjølgod sekterisme i innsatsen for kampanjen. Ta opp spørsmålet om Lenin-abonnement overalt der hovet byr seg. Legg opp konkrete planar med denne kampanjen som i alt anna arbeid.

O.F.

DEBATT:

INNFLYTELSEN FRA ARBEIDERARISTOKRATIET - ET INDRE GRUNNLAG FOR HØYRE - AVVIKET.

Svar fra Viggo.

I innlegget mitt i desember -TF og- FFP tok jeg feil i hovedpunktet at innflytelsen fra arbeideraristokratiet utafør partiet bare var et ytre vilkår for høyreavviket. I tillegg ga innlegget uttrykk for mistillit til ledelsen på alle nivåer. Derfor var det i hovedsak et feilaktig og skadelig innlegg som bidro til å tildekke motsigelsene i stedet for å stille dem skarpt for å løse dem.

Hva er indre grunnlag og hva er ytre press?

Jeg er enig i forholdet mellom ytre press og indre grunnlag slik Johan beskriver det. Innflytelsen fra arbeideraristokratiet som fagligkaderen er hovedansvarlig for er av to hovedtyper:

- a) Gjennom "egne" arbeideraristokrater der det materielle grunnlaget er privilegier.
- b) Gjennom kamerater som har bøyd av for presset, tatt arbeideraristokratiets ideer som sine egne og forfekter dem innad i partiet. Sjel kamerater som ærlig har slåss mot arbeideraristokratene på arbeidsplassen, men blitt isolert og passivisert p.g.a. svakheter i eget massearbeid og hets, hører til denne kategorien enda de ikke aktivt står for arbeideraristokratiske ideer.

Når jeg ikke skjønnte dette før en kamerat fra DS spurte om ikke arven fra SF var et indre grunnlag i partiet før vi tok kampen opp og utrydda den, så er det uttrykk for en mekanisk oppfatning av forholdet mellom ytre og indre krefter. Jeg så ikke at når ytre krefter virker gjennom de indre,

så forandres det indre grunnlaget i en eller annen retning. Enten blir vi mer og mer stålsatt og dyktige i kampen mot arbeideraristokratiet, eller vi bukker under og slutter å være kommunister.

Alle borgerlige ideer, tenkemåter og retninger i partiet hører med til det indre grunnlaget for høyreavviket på samme måten som manglende skolering og dårlig klasse sammensetning gjør det. Det trotskistiske avviket som er avslørt i FFP for februar er et slikt indre grunnlag. Borgerskapet prøver alle midler for å erobre partiet innafra, og nettopp gjennom våre egne svakheter og feilaktige ideer kan det komme partiet til livs.

Er påvirkninga fra arbeideraristokratiet en tredje indre forutsetning?

Jeg oppfatter spørsmålet slik at innflytelsen fra arbeideraristokratiet tillegges samme eller liknende betydning som klasse sammensetninga og skoleringa. Jeg savner en vurdering av de tre forutsetningene i forhold til hverandre, og i forhold til innflytelsen fra den moderne revisjonismen blant. Samtidig er jeg klar over at jeg ved å stille spørsmålet slik, kan komme til å avlede oppmerksomheten fra spørsmålet om arbeideraristokratiet og kampen mot det.

Først innflytelsen fra arbeideraristokratiet i 1973 som jeg påstår i innlegget mitt vi (burde stått jeg) ikke har materiale til å vurdere. Ta noen av de viktigste avvikene slik de er oppsummert i "Tesser om Høyreavviket":

Revisjonistpartiene betegnes som en progressiv kraft, og som helhet som en del av venstresida. Avviket i forhold til sosialimperialismen, i behandlingen av "venstre"-sektoriseringen, i fagligpolitikken, i det antiimperialistiske solidaritetsarbeidet,

i propagandaen for sosialismen, i enhetsfrontspolitikken, i stortingsvalgkampen 73, oppsummeringa av EEC-kampen, i klasseanalysen (hovedmotsigelsen i Norge) osv.

Sjøl var jeg ikke faglig kader i 73, hadde heller ikke særlig kontakt med den faglige kaderen i partiet. Jeg har vanskelig for å vurdere fagligkaderens ansvar for avvika i forhold til partiet som helhet, men oppfatter innflytelsen fra arbeideraristokratiet som stor og som en del av den revisjonistiske innflytelsen i partiet. Samtidig vil jeg stille spørsmålet om hva som var årsak og hva som var virkning. Var det innflytelsen fra arbeideraristokratiet på fagligkaderen som førte til feks. avviket overfor revisjonismen og de revisjonistiske partiene eller var det i hovedsak omvendt? Sjølsagt var det både og, men var ikke manglende sklering i m-l-m, manglende forståelse av opportunistens karakter, av arbeideraristokratiet osv. den helt dominerende årsaken? Var ikke nettopp derfor studier av Lenins bok om Kautsky og korrigeringsbevegelsen som SK lanserte på sommerleirene i 75 et avgjørende trinn i korrigeringa av høyreavviket?

Innflytelsen fra arbeideraristokratiet i dag. Med korrigeringa av høyreavviket er den åpne innflytelsen fra arbeideraristokratiet i partiet betydelig svekket. Folk av Kalhous og Fiskeruds type har ingen innflytelse i

partiet som de tydelig hadde i 73. Likevel, når det først i november 76 blir avslørt at vi har arbeideraristokrater i partiet, folk som godtar privilegier og som går LO-ledelsens ærend i forbindelse med tariffoppgjøret, så viser det at partiet først under forberedelsene til det andre landsmøtet har tatt alvorlig på spørsmålet om arbeideraristokratiet.

Innflytelsen fra arb.aristokratiet gjennom press på den faglige kaderen oppfatter jeg som i hovedsak noe kvalitativt nytt fra sommeren 75, og henger nøye sammen med korrigeringa overfor opportunisten og revisjonismen, og at partiets innflytelse og kampene på arbeidsplassene er betydelig styrket. I fjor høst så jeg ikke at kampen mot arb.aristokratiet for partiet var blitt et spørsmål om å være eller ikke være på arbeidsplassene. Både gjennom egne og andre korrigerers erfaringer og avvik er det blitt helt klart at det å ta kampen opp mot innflytelsen fra arb.aristokratiet i 76 rekkes var tvingende nødvendig. Vi i det hele tatt skulle ha folk på arbeidsplassene til å kjøre ut partiets linje. Derfor anser jeg det som helt korrekt når innflytelsen fra arb.aristokratiet blir vurdert som den tredje forutsetningen for høyreavviket.

Viggo

... Chile

medlemmene i revisjonist- og reformistpartiene som er klare antifascister og antiimperialister, ville ikke bli med i motstandskampen. Derfor er denne linja i dag feilaktig. Men dette vil ikke si at ikke de revolusjonære ser faren i revisjonismen og sosialimperialismen.

Situasjonen i Norge

Norske revisjonister støtter "verte og se"-linja til revisjonistene og reformistene i Chile. De sender penger til partiledelsene i utlandet som stort sett er revisjonistiske, og den største delen av pengene blir ikke sendt inn til Chile. De dekker over styrken og viktigheten til motstandskomiteene, og solidaritetsarbeidet" deres går ut på å sverte Solkom, for Chile og gjøre dem som blir knyttet til deres egen parapetfront passive.

Chileaksjonen er lite aktiv utenom på toppløpet, og de har få aktivister. Men innflytelsen deres blant massene er stor. Det er mange som tror på deres legner om Solkom for Chile og om feks. Kira.

For å overvinne revisjonistenes innflytelse i massene nå vi, som de revolusjonære i Chile, vise stor aktivitet for den riktige linje. Solkom, for Chile må gå offentlig ut med propagandaen sin. I dag er det to viktige saker som vi kan avsløre revisjonistene på:

1. Støtte til motstandskampen - Solkom, støtter motstandskomiteene og sender penger direkte til Chile, dvs. støtter den viktigste motstand. Chileaksjonen støtter i ord "all motstand", i praksis støtter de partipapene i utlandet, og de kommer høyst sannsynlig til å støtte utbytting av juntaen med Frei som "et viktig skritt framover i motstanden".
2. Forholdet til junta-ambassadør Olsen i Norge - Solkom, krever ham utvist på grunn av fortida hans i England. Dette er et krav som det finnes brei oppslutning om blant folk i Norge i dag, og det er konkret noe som det norske folket kan gjøre. At det nytter å stille kravet at regjeringa utviser ham, viser det at Tyskland måtte utvise en tidligere torturist fra Chile på grunn av massenes krav. Olsen blei trukket fra stillinga si i England fordi spionasjearbeidet hans var blitt altfor kjent. Chileaksjonen snakker bare om boikott, de vil ikke stille noe krav om utvisning av Olsen til regjeringa fordi DNA og SV er med i aksjonen. De fremhever at Olsen "snek" seg inn i landet, noe som bare er tull fordi UD har godkjent ham. Chileanere stiller kravet om utvisning av Olsen, og flere chilenske partier er delt på spørsmålet om samarbeid med Solkom. angående dette og andre spørsmål. Mange av dem er misfornøyde med Chileaksjonens arbeid.

Dette viser riktigheten av å stille parolen på disse 2 sakene som hovedparoler.